

येशू ख्रीष्टको प्रकाश — संख्या आठ

राष्ट्रको जन्म

Jeff Pippenger

2023-10-31

मध्यरातको पुकारको सन्देश प्रारम्भमा अनुसन्धानात्मक न्यायको उद्घाटनमा अन्त्य भयो, र मध्यरातको पुकारको सन्देश कार्यान्वयनात्मक न्यायको उद्घाटनमा अन्त्य हुन्छ। इस्लामको तेस्रो धिक्कारले आइतवारको व्यवस्था पारित गरेको कारण संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि न्याय ल्याउँछ, र यसले नागरिक सताउने शक्तिको दबाबमुनि आफ्नै आइतवारको व्यवस्था स्वीकार गरेका कारण सम्पूर्ण संसारमाथि निरन्तर र तीव्र हुँदै जाने न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ; यो नागरिक सताउने शक्ति तिनै दस राजाहरूले प्रतिनिधित्व गरेका छन्, जसले टायरकी वेश्या ईजेबेलसँग व्यभिचार गरेका छन्।

“जब धार्मिक स्वतन्त्रताको भूमि अमेरिका, अन्तःकरणलाई बाध्य पाउँ र मानिसहरूलाई झूटा सब्बाथको आदर गर्न विवश पाउँ, पोपसत्तासँग एक हुनेछ, तब पृथ्वीका प्रत्येक देशका मानिसहरू उसको उदाहरण पछ्याउन अगुवाइ गरिनेछन्।” Testimonies, volume 6, 18.

महान् विवादको आइतवार व्यवस्थासम्बन्धी संघर्ष तब पूर्ण रूपमा आरम्भ हुन्छ। त्यसपछि शैतान ख्रीष्टको रूप धारण गर्न प्रकट हुन्छ।

“परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्दै पोपतन्त्रको संस्थालाई लागू गराउने डिक्रीद्वारा, हाम्रो राष्ट्रले आफूलाई धार्मिकताबाट पूर्ण रूपमा विच्छिन्न तुल्याउनेछ। जब प्रोटेस्टान्टवादले रोमी शक्तिको हात समाउन खाडलमाथि आफ्नो हात फैलाउनेछ, जब त्यसले आत्मावादसँग हातेमालो गर्न अतल गहिराइपारि आफ्नो हात पुर्‍याउनेछ, जब यस त्रिविध एकताको प्रभावअन्तर्गत हाम्रो देशले प्रोटेस्टान्ट र गणतान्त्रिक शासनको रूपमा आफ्नो संविधानका प्रत्येक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नेछ, र पोपीय असत्यता तथा भ्रमहरूको प्रसारका लागि व्यवस्था गर्नेछ, तब हामी जान्न सक्नेछौं कि शैतानको आश्चर्यजनक कार्य सञ्चालनको समय आइपुगेको छ र अन्त निकट छ।” Testimonies, volume 5, 451.

राष्ट्रिय धर्मत्यागको पछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ।

“संयुक्त राज्य अमेरिकाका जनता एक विशेष अनुग्रहप्राप्त जनता भएका छन्; तर जब तिनीहरूले धार्मिक स्वतन्त्रतामा प्रतिबन्ध लगाउँछन्, प्रोटेस्टेन्टवाद त्याग्छन्, र पोपवादलाई समर्थन दिन्छन्, तब तिनीहरूको अपराधको परिमाण पूरा हुनेछ, र ‘राष्ट्रिय धर्मत्याग’ स्वर्गका पुस्तकहरूमा अभिलेख गरिनेछ। यस धर्मत्यागको परिणाम राष्ट्रिय विनाश हुनेछ।” Review and Herald, May 2, 1893.

मूर्ख लाओडिसियाली एड्भेन्टिस्टहरू पापीय शक्तिसँग हातेमालो गर्छन् र पराजित हुन्छन्, जबकि बाबेलमा अझै पनि रहेको ख्रीष्टको अर्को बथान पापत्वको हातबाट उम्कन्छ।

ऊ महिमामय देशमा पनि प्रवेश गर्नेछ, र धेरै देशहरू परास्त हुनेछन्; तर यी चाहिँ उसको हातबाट उम्किनेछन्—एदोम, मोआब, र अम्मोनका सन्तानहरूको प्रमुख भाग। दानिएल 11:41।

आइतबारको व्यवस्था पारित भएकाले सातौँ तुरहीले न्यायको धिक्कार ल्याउँदा इस्लामले संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि अचानक प्रहार गर्छ।

अनि मैले देखें, र स्वर्गको बीचबाट उडिरहेको एक स्वर्गदूतलाई सुनें, जसले ठूलो स्वरले भनिरहेको थियो, “हाय, हाय, हाय, पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई, किनकि अझै तुरही फुक्न बाँकी रहेका ती तीन स्वर्गदूतहरूको तुरहीका अन्य

स्वरहरूका कारण!" प्रकाश 8:13।

प्रकाशित वाक्य अध्याय एघारमा दुई साक्षीहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने ध्वजचिह्नलाई त्यसपछि यूहन्नाले प्रकाशित वाक्य अध्याय बाह्रमा सूर्यले आवृत एक स्त्रीका रूपमा चित्रित गरेका छन्, र भविष्यसूचक रूपमा आदि र अन्तको प्रतीकवादद्वारा निरूपित गरेका छन्।

तब स्वर्गमा एउटा ठूलो चिन्ह देखा पर्‍यो; सूर्यले पहिरिएकी एक स्त्री, र उनको खुट्टामुनि चन्द्रमा, र उनको शिरमा बाह्र ताराहरूको मुकुट थियो। अनि उनी गर्भवती भएकीले प्रसववेदनामा कराइरहेकी थिइन्, र सुत्केरी हुन पीडित थिइन्। अनि स्वर्गमा अर्को चिन्ह देखा पर्‍यो; र हेर, सातवटा शिर र दसवटा सिङ्ग भएको, र आफ्ना शिरहरूमा सातवटा मुकुट भएको एउटा ठूलो रातो अजिङ्गर। अनि त्यसको पुच्छरले स्वर्गका ताराहरूको तेस्रो भाग तानेर पृथ्वीमा फालिदियो; र त्यो अजिङ्गर सुत्केरी हुन लागेकी स्त्रीको सामु उभियो, ताकि उनको बालक जन्मिनासाथ त्यसलाई निलिदियोस्। अनि उनले एउटा पुत्रलाई जन्माइन्, जसले फलामको लौरोले सबै जातिहरूमाथि शासन गर्ने थियो; र उनको बालक परमेश्वरकहाँ र उहाँको सिंहासनकहाँ उचालिएर लगियो। प्रकाश 12:1-5।

उनी चन्द्रमामाथि उभिएकी छिन्, र सूर्यले परिधान गरिएकी छिन्। चन्द्रमा सूर्यको प्रतिबिम्ब हो, र यसकारण भविष्यवाणीगत रूपमा यसले सूर्यको प्रतिरूप जनाउँछ। उनको मुकुटका बाह्र ताराहरूले प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा रहेका बाह्र गोत्रहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले प्राचीन इस्राएलको अन्त्यमा रहेका बाह्र चेलाहरूको प्रतिरूप जनाउँछन्। प्राचीन इस्राएलको अन्त्यमा रहेका ती बाह्र ताराहरू, जो बाह्र चेलाहरू हुन्, आधुनिक इस्राएलको आरम्भमा रहेका बाह्र प्रेरितहरू पनि हुन्। यसकारण तिनीहरूले आधुनिक इस्राएलको अन्त्यमा रहेका एक लाख चौवालीस हजार जनालाई प्रतिरूपित गर्छन्, जो चेला र प्रेरित हुन्। इतिहासको त्यस आरम्भमा, जहाँ चेलाहरूले प्राचीन इस्राएलको अन्त्य र प्रेरितहरूले आधुनिक इस्राएलको आरम्भ दुवैलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, स्त्री, जो मण्डली हो, ख्रीष्टबाट गर्भवती थिइन्। उहाँ नै "पुत्र-शिशु" हुनुहुन्थ्यो, जो आफ्नो मृत्यु र पुनरुत्थानपछि परमेश्वरकहाँ उठाइने हुनुहुन्थ्यो।

यसरी, ती स्त्रीले एक लाख चौवालीस हजारको जन्मलाई पनि प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछिन्, जो मृत्युको उपत्यकाबाट पुनरुत्थान गरिएपछि स्वर्गमा पनि उक्लन्छन्। तिनीहरू स्वर्गमा पुगेपछि, उनले अर्को एउटा सन्तानलाई पनि जन्म दिनेछिन्, जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा बेबिलोनबाट बाहिर आउने अर्को बथानलाई प्रतिनिधित्व गर्छ।

उहाँले प्रसववेदना भोग्नुअघि नै सन्तान जन्माइन्; उनको पीडा आउनुअघि नै उनले पुत्रलाई जन्म दिइसकेकी थिइन्। यस्तो कुरा कसले सुनेको छ? यस्ता घटनाहरू कसले देखेको छ? के पृथ्वी एकै दिनमा फलवती हुन सक्छ? वा के एउटा जाति एकैचोटि जन्मन सक्छ? किनकि सिय्योनले प्रसववेदना भोग्नेबित्तिकै आफ्ना सन्तानहरू जन्माइन्। "के म जन्मको क्षणसम्म पुर्‍याएर जन्मिन नदिनेछु?" परमप्रभु भन्नुहुन्छ; "के म जन्म दिन लगाएर गर्भ बन्द गरिदिनेछु?" तिम्रा परमेश्वर भन्नुहुन्छ। यशैया ६६:७-९।

पृथ्वीको पशुको शासनकालमा, एकैचोटि एउटा राष्ट्र जन्मन्छ। त्यो राष्ट्र एक लाख चौवालीस हजार हो, किनकि तिनीहरू नै ख्रीष्टको चरित्रलाई पूर्णतः प्रतिबिम्बित गर्नेहरू हुन्। तिनीहरू नै "मानिस-शिशु" येशूद्वारा प्रतिरूपित गरिएका हुन्। तिनीहरू यशैयाको "मानिस-शिशु" हुन्, जो स्त्री प्रसव-वेदनामा जानुभन्दा अघि जन्मिन्छ। अतल कुण्डबाट निस्किएको पशुले तिनीहरूलाई हत्या गर्दा संसारले हर्ष मनाएको ती मरेका सुक्खा हड्डीहरू यरूशलेममा सान्त्वना पाउनेछन्, र त्यसपछि तिनीहरू "मानिस-शिशु" जन्माउने स्त्रीसँगै आनन्दित हुनेछन्। स्त्रीले प्रसव-वेदना भोग्नुभन्दा अघि तिनीहरू जन्माइन्छन्, अनि त्यसपछि स्त्रीले वेदना भोग्छे र "आफ्ना" अरू "सन्तानहरू" जन्माउँछे, जब तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशप्रति अन्यजातिहरू बग्ने नदीझैं प्रतिक्रिया जनाउँछन्, र त्यो सन्देश ज्वारीय छालझैं देशभरि फैलिन्छ। तिनीहरू ठूलो संकटको बीचमा जन्माइन्छन्, जसले उनको प्रसव-वेदनालाई प्रतिनिधित्व गर्छ। प्रकाशको पुस्तकको बाह्रौं अध्यायकी स्त्री, सारतः, जुम्ल्याहा सन्तान भएकी छे। पहिलो जन्मेकाहरू एक लाख चौवालीस हजार हुन्, जो पहिलो फलको रूपमा चिनाइएका छन्, र अन्यजातिहरू ग्रीष्मकालीन कटनीको महान्

संकलनका रूपमा।

यरूशलेमसँग आनन्दित होओ, र उससँग हर्षित होओ, हे तिमीहरू सबै जो उसलाई प्रेम गर्छौ; उसकै निम्ति शोक गर्ने तिमीहरू सबै, उससँग अत्यन्त आनन्द गर। ताकि तिमीहरूले उसको सान्त्वनाका स्तनहरूबाट चुस्न पाओ र तृप्त होओ; ताकि तिमीहरूले दूध पिई उसको महिमाको प्रचुरतामा आनन्दित होओ। किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म उसको निम्ति शान्ति नदीझैं विस्तार गर्नेछु, र जातिहरूको महिमा बग्ने खोलाझैं; तब तिमीहरूले चुस्नेछौ, तिमीहरू उसको काखमा बोकाइनेछौ, र उसका घुँडामा खेलाइनेछौ। जसरी एउटी आमाले आफ्ना सन्तानलाई सान्त्वना दिन्छिन्, त्यसरी नै म तिमीहरूलाई सान्त्वना दिनेछु; र तिमीहरू यरूशलेममा सान्त्वना पाउनेछौ। अनि जब तिमीहरूले यो देख्नेछौ, तिमीहरूको हृदय आनन्दित हुनेछ, र तिमीहरूका हाडहरू घाँसझैं फस्टाउनेछन्; अनि परमप्रभुको हात उहाँका सेवकहरूप्रति प्रकट हुनेछ, र उहाँको क्रोध उहाँका शत्रुहरूप्रति। यशैया 66:10-14.

यरूशलेमको निम्ति “शोक गर्नेहरू” तिनीहरू हुन्, जो त्यसका भित्र गरिएका घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्छन् र विलाप गर्छन्, र जसले छाप पाएका छन्; अनि तिनीहरूलाई आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अगावै छाप लगाइन्छ। हामी अहिले “कलीसियाको निम्ति समाप्तिमुखी कार्य” मा छौं, जुन एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यका अन्तिम क्षणहरू हुन्।

“परमेश्वरका सच्चा जनहरू, जसका हृदयमा प्रभुको कार्य र आत्माहरूको मुक्तिको आत्मा वास गर्दछ, तिनीहरूले सधैं पापलाई त्यसको वास्तविक, पापपूर्ण स्वरूपमै हेर्नेछन्। तिनीहरू सधैं ती पापहरूको विषयमा, जसले परमेश्वरका जनहरूलाई सजिलै घेर्छ, निष्ठापूर्ण र स्पष्ट व्यवहारको पक्षमा रहनेछन्। विशेषगरी मण्डलीका लागि अन्तिम कार्यमा, अर्थात् ती एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाइने समयमा, जो परमेश्वरको सिंहासनसमक्ष निष्कलङ्क उभिनुपर्ने छन्, तिनीहरूले परमेश्वरका नामधारी जनहरूको अधर्मलाई अत्यन्त गहिरो रूपमा महसुस गर्नेछन्। यो कुरा अगमवक्ताको अन्तिम कार्यसम्बन्धी दृष्टान्तमा शक्तिशाली रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जहाँ प्रत्येक पुरुषको हातमा वधको हतियार रहेको चित्रण गरिएको छ। तिनीहरूमध्ये एक जना सूती वस्त्रले परिधान गरिएको थियो, र उसको छेउमा लेखकको मसीदानी थियो। ‘अनि परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, सहरको बीचबाट, अर्थात् यरूशलेमको बीचबाट जाऊ, र त्यसका बीचमा गरिएका सबै घिनलाग्दा कामहरूका निम्ति सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्ने मानिसहरूको निधारमा एउटा चिन्ह लगाइदेऊ।’” Testimonies, volume 3, 266.

जसलाई “सुस्केरा हाल्छन् र रुन्छन्” भनिएको छ, तिनीहरू नाश गर्ने स्वर्गदूतहरू, जो वधका हतियारहरू लिएर यरूशलेमको रूपमा प्रस्तुत गरिएको मण्डलीभित्रबाट जानुअघि, छाप लगाइन्छन्।

आदेश यस्तो छ: ‘सहरको बीचबाट, यरूशलेमको बीचबाट भएर जाऊ, र त्यसका बीचमा गरिएका सबै घिनलाग्दा कामहरूका निम्ति सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्ने मानिसहरूका निधारमा एउटा चिन्ह लगाऊ।’ यी सुस्केरा हाल्ने, विलाप गर्नेहरूले जीवनका वचनहरू प्रस्तुत गरिरहेका थिए; तिनीहरूले हप्काएका, सल्लाह दिएका, र विन्ती गरेका थिए। परमेश्वरको अपमान गरिरहेका कतिपयले पश्चात्ताप गरे र उहाँको सामु आफ्नो हृदय नम्र तुल्याए। तर परमप्रभुको महिमा इस्राएलबाट हटिसकेको थियो; यद्यपि धेरैले अझै पनि धर्मका बाह्य रूपहरूलाई निरन्तरता दिइरहेका थिए, उहाँको शक्ति र उपस्थिति भने अभावमै थियो।

“उहाँको क्रोध जब न्यायका कार्यहरूमा प्रकट हुनेछ, त्यस समयमा ख्रीष्टका यी नम्र, समर्पित अनुयायीहरू आफ्नो आत्मिक व्यथाद्वारा बाँकी संसारबाट पृथक् चिनिनेछन्; यो व्यथा विलाप, रुदन, ताडना र चेतावनीहरूद्वारा व्यक्त हुन्छ। अरूले विद्यमान दुष्टतामाथि आडको वस्त्र ओढाउने, र सर्वत्र फैलिएको महान् दुष्टतालाई बहाना बनाएर ढाकछोप गर्ने प्रयत्न गरिरहँदा, परमेश्वरको सम्मानप्रति उत्साह र आत्माहरूप्रति प्रेम राख्नेहरूले कसैको अनुग्रह प्राप्त गर्नका निम्ति मौन रहनेछैनन्। तिनीहरूका धर्मी आत्माहरू अधर्मीहरूको अपवित्र कामहरू र कुराकानीले दिनहुँ व्याकुल हुन्छन्। अधर्मको वेगवान् प्रवाहलाई रोक्न तिनीहरू असमर्थ छन्, त्यसैले तिनीहरू शोक र त्रासले भरिएका छन्। जसले महान् ज्योति पाएका छन्, तिनकै घरहरूमा धर्मको

तिरस्कार भएको देखेर तिनीहरू परमेश्वरको सामु शोक मनाउँछन्। मण्डलीमा प्रायः सबै प्रकारका अभिमान, लोभ, स्वार्थपरता र छल पाइने भएकाले तिनीहरू विलाप गर्छन् र आफ्ना आत्माहरूलाई क्लेशित तुल्याउँछन्। ताडनातर्फ प्रेरित गर्ने परमेश्वरको आत्मालाई पैतालामुनि कुल्चिइएको छ, जबकि शैतानका सेवकहरू विजयोल्लास मनाइरहेका छन्। परमेश्वरको अपमान गरिएको छ, सत्यलाई निष्प्रभावी बनाइएको छ।

“आफ्नै आत्मिक पतनप्रति शोकाकुल नहुने, न त अरूका पापहरूमाथि विलाप गर्ने वर्ग परमेश्वरको छापविहीनै छाडिनेछ। प्रभुले आफ्ना सन्देशवाहकहरूलाई—आफ्ना हातमा वधका हतियार लिएर उभिएका ती पुरुषहरूलाई—आदेश दिनुहुन्छ: ‘त्यसको पछि-पछि सहरभरि जाऊ, र प्रहार गर; तिमीहरूको आँखाले दया नगरोस्, न त तिमीहरूले करुणा देखाओ; वृद्ध र जवान, कन्याहरू, साना बालबालिका, र स्त्रीहरू—सबैलाई पूर्णतः संहार गर; तर जसमा त्यो चिन्ह छ, त्यस्तो कुनै मानिसको नजिक नजाऊ; अनि मेरो पवित्रस्थानबाट सुरु गर।’ तब तिनीहरूले घरअगाडि रहेका ती वृद्ध पुरुषहरूबाट सुरु गरे।

“यहाँ हामी देख्छौं कि मण्डली—प्रभुको पवित्रस्थान—माथि परमेश्वरको क्रोधको प्रहार सबैभन्दा पहिले पर्थो। ती प्राचीन पुरुषहरू, जसलाई परमेश्वरले ठूलो ज्योति दिनुभएको थियो र जो जनताको आत्मिक हितहरूको रक्षकका रूपमा खडा भएका थिए, उनीहरूले आफ्नो भरोसा तोडे। उनीहरूले यो धारणा अपनाए कि अघिल्ला दिनहरूमा झैं हामीले अब चमत्कारहरू र परमेश्वरको शक्तिको विशेष प्रकटतालाई अपेक्षा गर्नु पर्दैन। समय बदलिएको छ। यी शब्दहरूले तिनीहरूको अविश्वासलाई बल पुऱ्याउँछन्, र तिनीहरू भन्छन्: परमप्रभुले न त भलो गर्नुहुनेछ, न त खराब। उहाँ आफ्ना प्रजामाथि न्याय ल्याउन अत्यन्त दयालु हुनुहुन्छ। यसरी ‘शान्ति र सुरक्षा’ नै ती मानिसहरूबाट उठ्ने पुकार हो, जसले फेरि कहिल्यै तुरहीझैं आफ्नो स्वर उचालेर परमेश्वरका जनतालाई तिनीहरूका अपराधहरू र याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पापहरू देखाउनेछैनन्। यी भुवन नचाहने गुँगा कुकुरहरू नै अपमानित परमेश्वरको न्यायोचित प्रतिशोध भोग्नेहरू हुन्। पुरुषहरू, युवतीहरू, र साना बालबालिकाहरू सबै एकसाथ नाश हुन्छन्।” Testimonies, volume 5, 210, 211.

यशैया ४० दोहोरोपनको प्रतीकवाद प्रयोग गरेर आरम्भ हुन्छ, जुन मध्यरात्रिको पुकार सन्देशको एउटा भविष्यसूचक चिह्न हो; यो दोस्रो सन्देश हो, जो बाबेलको पतनको सन्देशसँग एकतामा जोडिन्छ। बाबेलको पतन भविष्यसूचक रूपमा व्यक्त गरिँदा दोहोरो बनाइन्छ। उक्त वाक्यांश हो: “बाबेल पतित भयो, पतित भयो।”

त्यसपछि अर्को स्वर्गदूतले पछ्याउँदै यसो भन्यो, “बाबेल पतन भएको छ, पतन भएको छ, त्यो महान् सहर; किनकि उसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिउन लगाई।” प्रकाश १४:८.

बाइबलमा शब्दशः बाबेलोनका दुई पतनहरू छन्, र आत्मिक बाबेलोनका पनि दुई बाइबलीय पतनहरू छन्। यी सबै मिलेर चार ऐतिहासिक साक्षीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले बाबेलोनको पतनका भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताहरूलाई चिन्हित गर्छन्।

अनि उनले ठूलो स्वरले प्रचण्ड रूपमा यसो भन्दै कराए, “महान् बाबेल ढलेको छ, ढलेको छ; र त्यो दुष्टात्माहरूको वासस्थान, हरेक अशुद्ध आत्माको गढ, अनि हरेक अशुद्ध र घृणित चराको पिंजरा भएको छ।” प्रकाश १८:२

निम्नोदको समयमा शाब्दिक बाबेल पतन भयो, र बेलशज्जरको समयमा शाब्दिक बेबिलोन पनि पतन भयो। आत्मिक बेबिलोन १७९८ मा पतन भयो, र यसको अन्तिम पतन धर्मशास्त्रहरूमा बारम्बार चित्रित गरिएको छ। यस कारणले, बेबिलोनको पतनसम्बन्धी सन्देशमा दोब्बर हुने भविष्यसूचक प्रतीकवाद समावेश छ। बेबिलोनको पतनसँग दोब्बरपन छ, तर दोब्बर हुने घटनाका लागि अरू दुई प्रमुख भविष्यसूचक कारणहरू पनि छन्।

दोस्रो कारण यो हो कि सन्देशको रूपमा यसले त्यस्तो सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जससँग दोस्रो सन्देश जोडिएको छ। यसले दुईवटा सन्देशहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको अर्थ र संरचनासँग सम्बन्धित अन्य महत्त्वपूर्ण सत्यहरू पनि छन्, तर हामी केवल यति मात्र ध्यान दिइरहेका छौं कि यशैयाको अन्तिम भविष्यवाणीमूलक वृत्तान्त, जो चालीसौं अध्यायमा आरम्भ हुन्छ, सान्त्वनादाताको प्रतीकको द्विगुणनबाट आरम्भ हुन्छ, जसलाई ख्रीष्टले

स्वर्गीय पवित्रस्थानमा रहँदा आफ्ना जनहरूलाई प्रदान गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो।

“तिमीहरू मेरा प्रजालाई सान्त्वना देओ, सान्त्वना देओ,” तिमीहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ। “यरूशलेमसित सान्त्वनापूर्वक बोल, र त्यसलाई पुकारेर भन, कि त्यसको युद्धकाल पूरा भएको छ, त्यसको अधर्म क्षमा गरिएको छ; किनकि त्यसले आफ्ना सबै पापहरूको निम्ति परमप्रभुको हातबाट दोब्बर पाएको छ।” यशैया ४०:१, २।

बाइबलमा यशैयाह चालीसौं अध्यायदेखि पुस्तकको अन्त्यसम्मको खण्डजति ख्रीष्टको चरित्रको अल्फा र ओमेगा स्वरूपसम्बन्धी पक्षलाई यति स्पष्ट रूपमा वर्णन गर्ने अर्को कुनै अंश छैन। अल्फा र ओमेगाको रूपमा, ख्रीष्टले यस खण्डमाथि आफ्नो नामको अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर अंकित गर्नुहुन्छ, किनकि जब तपाईं यशैयाहको अन्त्यमा पुग्नुहुन्छ, उहाँले फेरि सान्त्वनादाताको उल्लेख गर्नुहुन्छ; किनकि ख्रीष्ट वचन हुनुहुन्छ, र उहाँ नै आदि र अन्त हुनुहुन्छ।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, स्वर्ग मेरो सिंहासन हो, र पृथ्वी मेरो पाउदान हो; तिमीहरूले मेरो निम्ति कुन घर बनाउनेछौ? र मेरो विश्रामको स्थान कहाँ छ? किनकि यी सबै वस्तुहरू मेरा हातले बनाएका हुन्, र यी सबै अस्तित्वमा आएका छन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ; तर म त्यस मनुष्यमाथि दृष्टि गर्नेछु, अर्थात् त्यसमा जो दीन छ, पश्चात्तापी आत्माको छ, र मेरो वचनमा थरथर काँप्छ। जसले गोरु मार्छ, त्यो मानो मानिस मारेझैं हो; जसले थुमाको बलि चढाउँछ, त्यो मानो कुकुरको घाँटी काटेझैं हो; जसले भेटी चढाउँछ, त्यो मानो सुँगुरको रगत अर्पण गरेझैं हो; जसले धूप बाल्छ, त्यो मानो मूर्तिलाई आशिष् दिएझैं हो। हो, तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू चुनेका छन्, र तिनीहरूका प्राण तिनीहरूका घिनलाग्दा कामहरूमा प्रसन्न हुन्छन्। म पनि तिनीहरूका भ्रमहरू छात्रेछु, र तिनीहरूका भयहरू तिनीहरूमाथि ल्याउनेछु; किनकि जब मैले बोलाएँ, कसैले जवाफ दिएन; जब मैले बोलेँ, तिनीहरूले सुनेनन्; बरु तिनीहरूले मेरा आँखाका सामु दुष्ट काम गरे, र त्यसैलाई छाने जसमा म प्रसन्न थिइनँ। यशैया ६६:१-४।

परमेश्वरका जनहरूले उहाँका लागि कस्तो घर निर्माण गरे भन्ने विषयमा प्रश्न उठाइन्छ। के तिनीहरूले पत्रुसको आत्मिक घर खडा गरे, वा शैतानको सभाघर? परमेश्वरले पहिचान गराउनुहुन्छ कि उहाँले निर्माण गर्नुभएको घर तिनीहरूबाट बनेको छ जो “दीन र खेदित आत्माका” छन्, र जो उहाँको “वचनमा थरथराउँछन्।” उहाँ आफ्नो वचनमा थरथराउनेहरूलाई अर्को वर्गसँग तुलना गर्नुहुन्छ, जसले अशुद्ध भेटी चढाउँछन्, जसले आफ्नै बाटो रोजेका छन्। अशुद्ध भेटी चढाउने वर्गका मानिसहरूले, यहूदीहरूले जस्तै, आफ्नो घर तिनीहरूकै निम्ति उजाड छोडिनेछ भन्ने पाउनेछन्।

सबै अगमवक्ताहरूले संसारको अन्त्यको विषयमा बोल्छन्, र यो उहाँको वचनमा थरथर गर्ने बुद्धिमानहरू र परमेश्वरलाई घिनलाग्दा कुराहरू चढाइरहेका, अर्थात् आफ्नै प्राणले रमाउने ती घिनलाग्दा कुराहरू अर्पण गर्ने मूर्खहरूबीचको भिन्नताको एक दृष्टान्त हो। यसै कारणले, परमेश्वरले मूर्ख लाओडिकीया कुमारीहरूका लागि भ्रमहरूलाई रोज्नुहुनेछ, जुन त्यही भ्रम हो जसलाई प्रेरित पावलले “झूट” लाई स्वीकार गरेको कारण ल्याइने भनी पहिचान गर्छन्।

“झूट” एड्भेन्टवादको इतिहासमा एक विशिष्ट प्रतीक हो, र यसलाई सन् १८६३ मा निर्माणकर्ताहरूले स्वीकार गरे, र त्यसपछि एड्भेन्ट इतिहासभर त्यसैको आधारमा निर्माण गरियो। त्यो झूटले एक झूटो जग उत्पन्न गर्‍यो, र त्यहीँ उनीहरूले एक नक्कली झूटो मन्दिर खडा गर्न प्रारम्भ गरे। साँचो मन्दिरको नक्कल गर्ने तिनीहरूको कार्य “अन्तिम दिनहरू” सम्म निरन्तर रहन्छ। यशैयाले अध्याय छैसट्टीको सन्दर्भ बुद्धिमान् र मूर्ख कुँवारीहरूको विभाजनभित्र स्थापित गर्छन्। यशैयाले त्यही भविष्यसूचक इतिहासलाई चिन्हित गरिरहेका छन्, जसलाई उनले यशैया चालीसको पहिलो पदमा संकेत गरेका थिए, जब ख्रीष्टले जुलाई १८, २०२० को निराशापछि साढे तीन प्रतीकात्मक दिनपछि सान्त्वनादाता पठाउने प्रतिज्ञा गर्नुभयो।

परमप्रभुको वचन सुन, हे उहाँको वचनमा थरथराउने हो; तिमीहरूलाई घृणा गर्ने, मेरो नाउँको खातिर तिमीहरूलाई निकालिदिने तिमीहरूका दाजुभाइहरूले भने, “परमप्रभु महिमित हुनुहोस्”; तर उहाँ तिमीहरूको आनन्दको निम्ति प्रकट हुनुहुनेछ, र तिनीहरू लज्जित हुनेछन्। सहरबाट कोलाहलको आवाज, मन्दिरबाट एउटा

आवाज, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रतिफल दिनुहुने परमप्रभुको आवाज। यशैया 66:5, 6.

१७९८ देखि १८४४ सम्म, मिलेराइटहरूको आन्दोलनमा, प्रभुले एउटा आत्मिक मन्दिर खडा गर्नुभयो, जसमा करारका दूतको रूपमा उहाँ १८४४ मा एकाएक आउनुभयो। प्रभुले एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनमा एउटा आत्मिक मन्दिर खडा गर्नुहुन्छ, ताकि उहाँ एकाएक आएर त्यस मन्दिरसँग करारमा प्रवेश गर्नुहोस्। पत्रुसले आफ्नो पहिलो पत्रको दोस्रो अध्यायमा त्यस मन्दिरलाई “आत्मिक घर” भनी सम्बोधन गर्छन्। “परमप्रभुको वचन सुन्ने” हरू ती नै हुन् जसलाई यूहन्नाले प्रकाशमा उल्लेख गर्दा भन्छन् कि सुन्नेहरू “धन्य” छन्। तिनीहरू नै झण्डा हुन्, किनकि झण्डा “इसाएलका निष्कासितहरू” बाट बनेको हुन्छ। मूर्ख लौदिकीहरू लज्जित हुनेछन्, जब प्रभुले आफ्ना वचनमा थरथर गर्ने फिलाडेल्फियालीहरूमा आफूलाई महिमित तुल्याउनुहुन्छ, र उहाँको वचन “सत्य” हो।

जब बुद्धिमान र मूर्खहरूलाई अर्को वर्गबाट अलग पारिदैंछ, त्यस अवधिमा सुनिने ती तीन आवाजहरू “सहर”बाट, “मन्दिर”बाट, र “प्रतिफल दिने परमप्रभु”बाट आउँछन्। सहरबाट आएको पहिलो “आवाज” “कोलाहलको आवाज” हो, र त्यो “कोलाहल” अचानक आउनुहुने सान्त्वनादाताको आगमन हो।

जब पेन्टेकोस्तको दिन पूर्णरूपमा आइपुगेको थियो, तिनीहरू सबै एकचित्त भएर एकै ठाउँमा थिए। अनि अकस्मात् स्वर्गबाट प्रचण्ड वेगले बहेको बतासको जस्तो एउटा आवाज आयो, र तिनीहरू बसिरहेको सारा घर त्यसले भरियो। अनि आगोजस्ता विभाजित जिब्राहरू तिनीहरूलाई देखा परे, र ती प्रत्येक जनमाथि आ-आफ्नो गरी अडिए। प्रेरितहरूका काम २:१-३।

प्रेरितहरूको काम अध्याय दुई, पद दुईमा “sound” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको अर्थ “noise” र “rumor” हो। “rumor” भनेको एउटा भविष्यवाणी हो। “सहर”बाट आउने “sound” वा “noise” लाई “a mighty wind” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। “सहरबाट आएको आवाजको कोलाहल” भनेको इस्लामको “rumor” वा भविष्यसूचक सन्देश हो, जसले त्यस सान्त्वनादाताको आगमनलाई चिन्हित गर्दछ, जो ती सुक्खा हड्डीहरूको बेसीमा आउँछ, जो “महान् सहरको सडकमा मारिएका थिए, जसलाई आत्मिक रूपमा सदोम र मिश्र भनिन्छ, जहाँ हाम्रा प्रभु पनि क्रूसमा चढाइनुभएको थियो।”

यशैयाहको चालीसौं अध्यायमा, “करारका सन्देशवाहक” का लागि बाटो तयार गर्ने “आवाज” ले उसले के सन्देश “घोषणा” गर्नुपर्छ भनी सोध्यो। उसलाई इस्लामको सन्देश “घोषणा” गर्न भनियो। प्रेरितहरूको काममा, पत्रुसको आत्मिक “घर” लाई भरिपूर्ण तुल्याउने “ध्वनि” एउटा “वेगवान प्रचण्ड बतास” थियो, जुन यहेजकेल सैंतीसमा इस्लामका चार वायुतर्फबाट आएको थियो।

सहरबाट कोलाहलको स्वर, मन्दिरबाट एउटा स्वर, परमप्रभुको स्वर, जसले आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रतिफल दिनुहुन्छ। यशैया 66:6।

हाम्रा प्रभु जहाँ क्रूसमा टाँगिनुभयो, त्यही सडकबाट सान्त्वनादाता पहिले मरुभूमिमा पुकार गर्ने जनको “आवाज” लाई सन्देश के हुने हो भनी जानकारी गराउनुहुन्छ। त्यसपछि, 1798 देखि 1844 सम्मको प्रारम्भिक आन्दोलनमा पूर्वछायित रूपमा देखाइएझैं, निर्माण गरिएको मन्दिररूप शक्तिशाली सेना त्यो पुकारलाई प्रबल तुल्याउँछ। शक्तिशाली सेनाको आन्दोलनले, जब तिनीहरूले इस्लामको पुकार घोषणा गर्छन्, तेस्रो “आवाज” तर्फ डोर्‍याउँछ, जसले आइतबारको व्यवस्था पारित भएको कारण संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि आउने न्यायमा परमेश्वरको आवाजलाई चिनाउँछ। त्यहीँ प्रभुले प्रतिफल दिनुहुन्छ। ती तीनवटा आवाजहरू सात गर्जनहरूको गुप्त इतिहासको संरचनाभित्र शासित छन्, जसले अब्दुत भाषाविज्ञद्वारा सृष्टि गरिएको र “सत्य” भनी अनूदित हिब्रू शब्दका प्रारम्भ, मध्य र अन्त्यका अक्षरहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो कुरा त तपाईंले गढेर बनाउने कुरै होइन!

हामीले पहिचान गर्दै आएका भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहाससँग सहमत हुँदै, त्यसपछि यशैयाले एउटा राष्ट्रको जन्मलाई सम्बोधन गर्छन्।

उनले प्रसव-वेदनामा पर्नु अघि नै उनले जन्म दिइन्; उनको पीडा आउनु अघि नै उनले एक पुत्रलाई जन्माइन्। यस्तो कुरा कसले सुनेको छ? यस्ता कुराहरू कसले देखेको छ? के पृथ्वीले एकै दिनमा फल उत्पन्न गराउँछ? अथवा कुनै जाति एकैचोटि जन्मिन्छ? किनकि सियोनले प्रसव-वेदना पर्नासाथ आफ्ना सन्तानहरूलाई जन्माइन्। के म जन्मको घडीसम्म ल्याएर पनि जन्म हुन नदिऊँ? परमप्रभु भन्नुहुन्छ। के म जन्म गराउने भएर पनि गर्भ बन्द गरिदिऊँ? तिम्रा परमेश्वर भन्नुहुन्छ। यशैया 66:7-9

स्त्री प्रसव-वेदनामा पर्नुअघि जन्मिएको राष्ट्र हालसालै सडकमा मरेको र सुक्खा अवस्थामा थियो, जबकि सारा संसारले उसका परिस्थितिमाथि आनन्द मनाइरहेको थियो। तर जब ती दुई साक्षीहरू खडा भए, तब तिनीहरूको मृत्युमा आनन्द मनाइरहेका मानिसहरू डराए। एकचोटि मृत, सुक्खा, मारिएका शरीरहरू राष्ट्रको रूपमा उठेर खडा भएपछि, यरूशलेमलाई प्रेम गर्ने सबैजनाले त्यसपछि उनीसँगै आनन्द मनाउनेछन्। यरूशलेमलाई प्रेम गर्नेहरूमा केवल एक लाख चवालीस हजारको राष्ट्र मात्र होइन, तर परमेश्वरको अर्को बगाल पनि पर्छ, जसलाई त्यसबेला बाबेलबाट बोलाइन्छ। जुलाई 18, 2020 को निराशाबाट हुने पुनरुत्थान सान्त्वनादाताको आगमनद्वारा सम्पन्न हुन्छ, जसले ती मृत, सुक्खा “हड्डीहरू”लाई “घाँसझैँ फुलाउनेछ।”

यरूशलेमसँग आनन्द मनाओ, र उसँगै हर्षित होओ, हे तिनलाई प्रेम गर्ने सबै जना; उसकै निम्ति शोक गर्ने सबै जना, उसँगै अत्यन्त आनन्द गर। ताकि तिमीहरूले उसका सान्त्वनाका स्तनहरूबाट दूध चुस्न सक, र तृप्त हुन सक; ताकि तिमीहरूले उसका महिमाको प्रशस्तताबाट दूध निकालेर आनन्दित हुन सक। किनकि परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म उसतर्फ शान्ति नदीझैँ बगाइदिनेछु, र जातिहरूको महिमा उल्टो खोलाझैँ; तब तिमीहरूले दूध चुस्नेछौ, तिमीहरू उसका काखमा बोकाइनेछौ, र उसका घुँडामाथि खेलाइनेछौ। जसरी आमाले आफ्नो सन्तानलाई सान्त्वना दिन्छे, त्यसरी नै म तिमीहरूलाई सान्त्वना दिनेछु; र तिमीहरूले यरूशलेममै सान्त्वना पाउनेछौ। अनि जब तिमीहरूले यो देख्नेछौ, तिमीहरूको हृदय आनन्दित हुनेछ, र तिमीहरूका हड्डीहरू घाँसझैँ फस्टाउनेछन्; अनि परमप्रभुको हात उहाँका सेवकहरूतर्फ प्रकट हुनेछ, र उहाँको क्रोध उहाँका शत्रुहरूमाथि। यशैया 66:10-14।

अल्फा र ओमेगाले यशैयाको अन्तिम विवरणको समाप्तिलाई ठीक त्यही स्थानमा राख्नुहुन्छ जहाँ यसको आरम्भ भएको थियो, अर्थात् सान्त्वनादाताको आगमनको पहिचानसँग। र सधैंझैँ, एलियाहको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्ने हरेक सन्देशमा, यो प्रभुले पृथ्वीलाई श्रापले प्रहार गर्नुहुने सन्दर्भभित्र राखिएको हुन्छ।

किनकि, हेर, परमप्रभु आगोसहित आउनुहुनेछ, र उहाँका रथहरू आँधीझैँ, आफ्नो क्रोध उग्रतासहित प्रकट गर्न, र आफ्नो ताडना आगोका ज्वालाहरूसहित प्रकट गर्न। किनकि आगो र आफ्नो तरवारद्वारा परमप्रभुले सबै प्राणीसित न्याय गर्नुहुनेछ; र परमप्रभुद्वारा मारिएकाहरू धेरै हुनेछन्। जो बगैँचाहरूमा बीचमा रहेको एउटा रूखको पछि आफूलाई पवित्र ठहराउँछन्, र आफूलाई शुद्ध पार्दछन्, सुँगुरको मासु, घिनलाग्दा वस्तु, र मुसा खानेहरू—तिनीहरू सबै एकसाथ नष्ट हुनेछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। किनकि म तिनीहरूका कामहरू र तिनीहरूका विचारहरू जान्दछु: समय आउनेछ, जब म सबै राष्ट्रहरू र भाषाहरूलाई भेला गर्नेछु; र तिनीहरू आउनेछन्, र मेरो महिमा देख्नेछन्। यशैया 66:15-18।

“असल र खराबको ज्ञान दिने” “रूख” को पछाडि रहेका, अदनको “बगैँचाको” “बीचमा” भएको त्यस “रूख” सँग सम्बन्धित मूर्ख लाओदिकीया एडभेन्टिस्टहरूले आफूहरूलाई पवित्र पाउँदै र शुद्ध गर्दैछौं भनी दाबी गर्छन्, तर वस्तुतः तिनीहरू बाबेलका अशुद्ध सिद्धान्तहरू खाइरहेका छन्, र आदम र हव्वाले गरेझैँ, आफूहरूले त्याग्न अत्यन्तै प्रेम गरेका पापहरूको कारण लुकिरहेका छन्। तिनीहरू अन्य सबै राष्ट्रहरूसँगै भस्म हुनेछन्। तिनीहरूको तुलना बुद्धिमानहरूसँग गरिएको छ, जो एक “चिन्ह” हुनेछन्। त्यो “चिन्ह” नै “ध्वजा” हो, जसले सबैलाई जनाउँछ, र सबै नै परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरको त्यो चिन्ह हो, जसले वास्तवमै उहाँका जनहरूलाई पवित्र बनाउँछ।

यसकारण इस्राएलका सन्तानहरूले शबाथलाई मान्नुपर्छ, आफ्ना पुस्तौँपुस्तासम्म शबाथलाई अनन्त करारको रूपमा पालन गर्नुपर्छ। यो मेरो र इस्राएलका सन्तानहरूको बीचमा सधैंको लागि एउटा चिन्ह हो; किनकि छ दिनमा परमप्रभुले आकाश र पृथ्वी बनाउनुभयो, र सातौँ दिनमा उहाँले विश्राम लिनुभयो, र ताजगी प्राप्त

गर्नुभयो। प्रस्थान 31:16, 17.

बुद्धिमानहरू केवल मुखौटामात्रको वृक्षको पछाडि लुकेका छैनन्; तिनीहरू एक ध्वजाको रूपमा उचालिएका छन्, महान् विवादका अन्तिम दृश्यहरूमा परमेश्वरको महिमा प्रस्तुत गर्दै। उहाँको महिमा उहाँको चरित्र हो, र उहाँको चरित्रको जुन तत्त्वलाई तिनीहरूले संसारसमक्ष प्रतिनिधित्व गर्छन्, त्यो अल्फा र ओमेगा, आदि र अन्त, पहिलो र अन्तिम हो, जसलाई “सत्य” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

र म तिनीहरूका बीचमा एउटा चिन्ह स्थापना गर्नेछु, र म तिनीहरूमध्ये उम्केकाहरूलाई जातिहरूकहाँ पठाउनेछु—ताशीश, पुल, र लूदकहाँ, धनु तान्नेहरूकहाँ, तूबाल र यावानकहाँ, ती टाढा-टाढाका टापुहरूकहाँ, जसले मेरो यश सुनेका छैनन्, न त मेरो महिमा देखेका छन्; अनि तिनीहरूले अन्यजातिहरूका बीचमा मेरो महिमाको घोषणा गर्नेछन्। अनि तिनीहरूले तिमीहरूका सबै भाइहरूलाई सबै जातिहरूबाट घोडाहरूमा, रथहरूमा, डोलीहरूमा, खच्चरहरूमा, र तीव्रगामी जनावरहरूमा चढाई परमप्रभुकहाँ भेटीको रूपमा मेरो पवित्र पर्वत यरूशलेममा ल्याउनेछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, जसरी इस्राएलका सन्तानहरूले शुद्ध भाँडोमा परमप्रभुको भवनमा भेटी ल्याउँछन्। अनि म तिनीहरूमध्येबाट पनि केहीलाई पूजाहारीहरू र लेवीहरूका लागि लिनेछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। किनकि मैले बनाउने नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वी जसरी मेरो सामु स्थिर रहनेछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, त्यसरी नै तिमीहरूको सन्तति र तिमीहरूको नाम स्थिर रहनेछन्। अनि यस्तो हुनेछ कि एक औँसीदेखि अर्को औँसीसम्म, र एक विश्रामदिनदेखि अर्को विश्रामदिनसम्म, सबै प्राणी मेरो सामु आराधना गर्न आउनेछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। अनि तिनीहरू बाहिर जानेछन्, र मेरो विरुद्ध अपराध गर्ने मानिसहरूका लाशहरूलाई हेर्नेछन्; किनकि तिनीहरूको कीरा मर्नेछैन, न त तिनीहरूको आगो निभाइनेछ; अनि तिनीहरू सबै प्राणीका लागि घृणाको विषय हुनेछन्। यशैया ६६:१६-२४।

यशैयाको अन्तिम भविष्यवाणीयुक्त वृत्तान्त सन् 2023 को जुलाईमा सान्त्वनादाताको आगमनसँग आरम्भ हुन्छ, र त्यो वृत्तान्त ठीक त्यहीँ अन्त्य हुन्छ जहाँबाट यो सुरु भएको थियो। यो सात गर्जनहरूको त्यस गुप्त इतिहासमा प्रकट हुन्छ, जो अनुग्रहको समय बन्द हुनुअघि नै अनमोहोरित गरिन्छ। यसले आरम्भमा मिलेरवादी आन्दोलनको पुनरावृत्तिलाई अन्त्यमा एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनको इतिहाससँग पहिचान गराउँछ। यसले एलियाहको सन्देशसँग रहने श्रापको सन्देशलाई इस्लामको भविष्यवाणीयुक्त कार्यको त्यस सन्देशका रूपमा प्रस्तुत गर्छ, जसले राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याउँछ, जब प्रभुले त्यसलाई आइतवारको व्यवस्था सम्बन्धी विद्रोहका कारण संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि ‘पहिले’ न्याय ल्याउन, र त्यही विद्रोहकै कारण सारा संसारमाथि ‘अन्तमा’ न्याय ल्याउन प्रयोग गर्नुहुन्छ।

हामी अर्को लेखमा यशैयाको अन्तिम वृत्तान्तसम्बन्धी आफ्नो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौं।